

Homo's en voetbal kunnen samen winnen

De homowereld klaagt over de homofobie die in de voetbalwereld bestaat. Het is de hoogste tijd dat homo's zich laten zien in het voetbal. Ze verrijken daarmee de voetbalwereld en verwerven sociale acceptatie. Er is een wereld te winnen, voor beide partijen.

Sinds enige jaren werk ik aan de sociale acceptatie van LHBT's in de sport. Het valt mij daarbij op dat de kloof tussen de homowereld en de voetballerij groot is. Beide groepen houden elkaar op afstand. De vele clichés – die over en weer over elkaar bestaan – illustreren het onbegrip. In de voetbalwereld reduceert men homo's tot nichten die niet in staat zijn om een bal fatsoenlijk te trappen. Roze strings, vrouwelijk gedrag en een obsessie voor seks en lichamelijkeheid zijn de stereotiepen die over homo's in het voetbal bestaan. Omgekeerd denken homo's dat in de voetballerij de afkeer tegen hen alom aanwezig is. De spreekwoorden van fans tegen homo's, het grote taboe op homoseksualiteit en de norm van de machoman die de tegenstander wil verslaan zouden een bewijs zijn dat er geen ruimte is voor homo's.

Nu kan de homogemeenschap twee dingen doen. Ze kan kiezen voor een activistische houding en eisen van de voetbalwereld dat het zich verandert en openstelt voor gays. Dat is een aanpak die niet werkt; de afgelopen decennia is gebleken dat het betaalde voetbal homo's vooral ziet als een afbreukrisico. Managers en clubs denken in termen van winst en verlies; alles wat afbreuk kan doen aan de gevestigde belangen houden zijn op afstand. Een andere houding is blijven hangen in een slachtofferrol. Homo's kunnen zich beklagen bij de overheid en bestuurders in de voetbalwereld dat ze zich uitgesloten voelen en dat ze geaccepteerd willen worden. Ook die benadering leidt niet tot de gewenste verandering, want waarom zou het voetbal tijd en energie besteden aan een groep die zegt niets met voetbal te hebben? Op deze manier valt er niets te winnen.

Er is echter wel degelijk een uitweg te vinden uit de kloof tussen homo's en voetbal. Ik zie een benadering waardoor er plek is in het voetbal voor moslims, christenen en joden, voor zwart, blank en bruin, en ook voor hetero's, biseksuelen en homo's. Die weg begint als eerste met de liefde voor het voetbalspel en de gerichtheid op het succes dat je samen nastreeft. In dit verband is het de

moeite waard om even te luisteren naar Khalid Bouhlarouz. Hij verklaart het succes van het Nederlands Elftal tijdens het WK in Zuid-Afrika als volgt: "Het Nederlandse elftal is het perfecte voorbeeld van hoe het moet. Wij zijn met christenen, moslims, joden, blank, zwart, gekleurd; alles door elkaar. En niemand wordt daar op aangekeken. Zo zou het ook moeten zijn in de maatschappij."

Bouhlarouz laat na om ook homo's mee te nemen in zijn opsomming. Het illustreert dat dat nog te vroeg is vanwege het simpele feit dat homo's onzichtbaar zijn in het voetbal, zowel onder de spelers als onder de fans. Zijn houding getuigt wel van een sportklimaat waarin verschillen tot winst kunnen leiden. Waarin acceptatie de sleutel is van groei en succes. Of het nu in het onderwijs, het werk of op straat is: acceptatie is de sleutel van onze samenleving. Nederland groeit naar een samenleving waarin de acceptatie van de ander het fundament van samenleven is. We hebben geen keuze.

De opgave is dus te komen tot een vorm van wederzijdse acceptatie die tot winst leidt voor alle betrokkenen. Winst voor het voetbal, voor het voetbalklimaat, de clubs, de fans,

94 Procent van de fans heeft geen probleem met homo's op het veld, als ze maar presteren

de homogemeenschap en uiteindelijk winst voor de samenleving. Sommigen zien een oplossing in deze richting als verder weg dan ooit. Zij wijzen dan op het verslechterde klimaat door de instroom van clubleden met een islamitische of Antilliaanse achtergrond. Hun aanwezigheid zou de reeds bestaande afwijzing van homo's legitimeren en zelfs versterken.

Ik hecht geen waarde aan deze sombere en vrijblijvende waarnemingen. In een recent Engels onderzoek blijkt dat 94 procent van de fans geen enkel probleem heeft met homo's in het voetbal, als ze maar presteren op het veld. Het is duidelijk: als we de acceptatie van de onderlinge verschillen als de sleutel tot spelplezier en sportief succes gaan beschouwen, ontstaan er nieuwe mogelijkheden. Onder de betaalde voetbalclubs in Nederland bestaat er wel degelijk bereidheid om werk te maken van homoacceptatie. De John Blankenstein Foundation heeft gesprekken gevoerd met